

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Mrázovou, Ph.D. v právní věci

žalobce: V. G.
bytem X.
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 2. 2018, č. j. X.,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí žalované, jímž žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila prvostupňové rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Zlín ze dne 30. 11. 2017, č. j. X., sp. zn. X. (dále též „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím OSSZ Zlín bylo rozhodnuto, že se na základě § 27 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 187/2006 Sb.“), žalobci při jeho dočasné pracovní neschopnosti v trvání od 29. 6. 2016, nepřiznává ode dne 14. 9. 2017 výplata nemocenského po uplynutí podpůrné doby dnem 13. 9. 2017.
3. Žalobce podal žádost o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrné doby dne 21. 11. 2017. Dne 22. 11. 2017 byl posouzen zdravotní stav žalobce lékařkou lékařské posudkové služby OSSZ Kroměříž. Ze záznamu o jednání o posouzení zdravotního stavu žalobce bylo zjištěno, že u žalobce nejde o pojištěnce, u něhož ve smyslu § 27 a § 66 odst. 1 zákon ač. 187/2006 Sb., lze očekávat, že v krátké době po uplynutí podpůrné doby nabude pracovní schopnost, a to i k jiné než dosavadní pojištěné činnosti. Zdravotní stav žalobce odůvodňoval předpoklad opětovného nabytí pracovní schopnosti nejpozději dnem uplynutí podpůrné doby (13. 9. 2017). Na základě tohoto posouzení prvostupňový správní orgán nevyhověl žádosti žalobce a rozhodl o nepřiznání výplaty nemocenského po uplynutí podpůrné doby dnem 13. 9. 2017 ode dne 14. 9. 2017.
4. Na základě žalobcem podaného odvolání požádala ČSSZ, pracoviště Brno, o opětovné posouzení zdravotního stavu žalobce, a to lékaře oddělení lékařské posudkové služby ČSSZ, pracoviště Brno. Zdravotní stav žalobce byl dne 18. 1. 2018 opětovně posouzen. Posudkový lékař dospěl ke shodnému závěru jako lékařka OSSZ Kroměříž. Konstatován byl dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav vzhledem k tomu, že u žalobce jde již o chronický stav, žalobce byl uznán invalidním v I. stupni invalidity s datem vzniku již od 11. 9. 2017. Byla zde tedy dána návaznost na výplatu nemocenského a současně již nebyl zjištěn medicínský důvod k delšímu prodloužení nemocenských dávek, než do 14. 9. 2017. Dle § 145 odst. 3 zákona č. 187/2006 Sb., se řízení o výplatě nemocenského po uplynutí podpůrné doby zahajuje na základě písemné žádosti pojištěnce, kterou je třeba podat nejpozději do 3 měsíců ode dne, kterým podpůrná doba uplynula. Tato podmínka ze strany žalobce byla splněna, když uvedenou žádost podal dne 21. 11. 2017 a OSSZ Zlín o ní rozhodla rozhodnutím ze dne 30. 11. 2017. V souladu s právními předpisy byl také opětovně posouzen zdravotní stav žalobce posudkovými lékaři. Vedle toho bylo zjištěno, že žalobci byla přiznána invalidita I. stupně již ke dni 11. 9. 2017 (dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů). Po posouzení věci žalovaný dospěl k závěru, že nemocenské po uplynutí podpůrné doby je dávkou, na kterou nevzniká nárok přímo ze zákona, protože námitky vznesené žalobcem odmítl a jeho odvolání zamítl jako nedůvodné.

II. Shrnutí žalobní argumentace

5. Žalobce v podané žalobě nejprve uvedl, že ke dni 30. 6. 2016 ukončil pracovní poměr (výpověď podaná zaměstnancem), avšak dne 28. 6. 2016 se mu stal úraz – zlomenina kotníku, po němž následovala operace a dlouhé léčení. Dočasná pracovní neschopnost u

žalobce začala dnem 29. 6. 2016. Na jaře 2017 žalobce prodělal několik vyšetření a v červnu 2017 byl upozorněn OSSZ Kroměříž, že mu bude končit podpůrná doba dne 13. 7. 2017. Další vyšetření žalobce čekala až v srpnu a září 2017 (magnetická rezonance a EMG), tedy po uplynutí podpůrné doby. Proto žalobce podal dne 12. 6. 2017 žádost o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrné doby. Nato byl kontaktován OSSZ Kroměříž, která mu doporučila navštívit praktickou lékařku a přinést veškeré podklady. Veškeré doklady žalobce následně řádně doložil sekretářce posudkové lékařky (MUDr. L. J.). Teprve dne 8. 8. 2017 žalobce obdržel rozhodnutí o výplatě nemocenského po uplynutí podpůrné doby (prodlouženo od 14. 7. 2017 do 13. 9. 2017). Žalobce následně kontaktoval posudkovou lékařku MUDr. J. s dotazem na další postup, neboť zásadní vyšetření jej čekala až 11. 9. 2017 v Brně, přitom nemocenskou měl prodlouženou pouze do 13. 9. 2017. Posudková lékařka žalobci sdělila, že jakmile bude mít výsledky z vyšetření, má je bezodkladně lékařce přinést. Na vyšetření dne 11. 9. 2017 však žalobce žádné výsledky neobdržel. Jeho zdravotní stav byl probírán na konsiliu dne 15. 9. 2017. O těchto okolnostech žalobce opět uvědomil posudkovou lékařku MUDr. J., která mu k tomu opět sdělila, že jakmile bude mít výsledky, má je obratem přinést. I přes opakované urgencye žalobci došly výsledky z vyšetření poštou až v 2. Polovině září 2017. Po mnoha telefonických pokusech se žalobci opět podařilo spojit s posudkovou lékařkou MUDr. J., která mu však k uvedené situaci sdělila, že potřebuje celé posouzení i se zprávou z Brna od neuroložky MUDr. Ž., která žalobce na vyšetření odesílala. Praktickou lékařkou MUDr. K. byl žalobce uklidněn, že v této situaci mu běží nadále neschopenka a má se pouze dostavit pro potvrzení. Žalobce však nebyl žádnou lékařkou upozorněn na to, že má podat další žádost o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrné doby.

6. Žalobce se měl k neuroložce dostavit až dne 5. 10. 2017. Při této návštěvě neuroložka zhodnotila veškerá vyšetření a objednala žalobce k vyšetření u primáře rehabilitačního oddělení kroměřížské nemocnice dne 25. 10. 2017. Dne 9. 10. 2017 se žalobce dostavil k posudkové lékařce MUDr. J., která mu po prostudování zdravotní dokumentace doporučila vzhledem k diagnóze, požádat o invalidní důchod, což žalobce také učinil. Praktickou lékařkou MUDr. K. byl žalobce následně opět ujistěn, že mu neschopenka běží dál, a že si nemá na konci měsíce zapomenout přijít pro lístek na peníze. Dne 25. 10. 2017 žalobce absolvoval vyšetření u primáře MUDr. V. M. a od 30. 10. 2017 začal rehabilitovat v kroměřížské nemocnici až do konce listopadu 2017.
7. Na základě žádosti o přiznání invalidního důchodu byl žalobce dne 8. 11. 2017 pozván k vyšetření jeho zdravotního stavu v rámci prováděné zjišťovací lékařské prohlídky. Tento den byl žalobci sdělen posudek o invaliditě a byla mu přiznána invalidita I. stupně s datem vzniku invalidity 11. 9. 2017. MUDr. J. žalobci vysvětlila, co obnáší invalidita I. stupně, když soustavnou výdělečnou činnost je schopen vykonávat v podstatně menším rozsahu a intenzitě. K dotazu na nové zaměstnání, když předchozí již žalobce nemůže být schopen vykonávat, žalobce uvedl, že je stále na neschopence. MUDr. J. k tomu uvedla, že tato měla být již dávno ukončena. Žalobce byl tímto sdělením pobouřen, neboť se u této lékařky opakovaně domáhal informací k dalšímu postupu, když žalobci měla podpůrná doba skončit dne 13. 9. 2017. Rovněž praktická lékařka žalobce nevěděla, proč by měla žalobci ukončovat neschopenku dříve, protože mu ji ukončila ke dni 12. 11. 2017 a žalobce nadále navštěvoval rehabilitace. Posléze žalobce začal zjišťovat, kdo mu zaplatí neschopenku v období od 14. 9. 2017 do 12. 11. 2017.

8. V následujících dnech se žalobce vydal situaci řešit opět za posudkovou lékařkou MUDr. J. Lékařka žalobci nehodlala věnovat příliš mnoho času, maximálně několik minut. Společně se svou sekretářkou nejprve nechápala, oč se žalobci jedná, vždyť mu byl přiznán invalidní důchod, tak, co by měl ještě chtít. Po dotazu žalobce na to, kdo mu proplatí 2 měsíce neschopnosti, kdy seděl doma a dodržoval vycházky, mu lékařka odpověděla, že by měl být dost chytrý na to, aby věděl, že měl jít pracovat. Žalobce k tomu připomněl svůj postup, kdy se opakovaně posudkové lékařky i praktické lékařky ptal na další postup, avšak nedostal nikdy obdobnou odpověď. Posudková lékařka poté urychleně rozhovor ukončila a vyzvala žalobce, necht' si požádá o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrčí doby s tím, že ona ji stejně zamítne.
9. Žalobce podal žádost o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrčí doby od 14. 9. 2017 do 12. 11. 2017. Teprve nyní je žalobci zřejmé, že tuto žádost měl podat již cca měsíc před ukončením podpůrčí doby (dne 13. 9. 2017). Když však žalobci došlo první schválení prodloužení podpůrčí doby teprve dne 8. 8. 2017, tak jej skutečně nenapadlo, že hned druhý den by měl podávat další žádost o další prodloužení. Nicméně podle § 145 zákona č. 187/2006 Sb. lze podat žádost nejpozději do 3 měsíců ode dne, kterým podpůrčí doba uplynula, což žalobce dodržel.
10. Dne 22. 11. 2017 absolvoval žalobce další vyšetření u primáře MUDr. M. V rehabilitaci dále nepokračoval, neboť dle primáře již potřeboval specializovanější procedury a byly mu doporučeny lázně. Dne 4. 12. 2017 žalobce obdržel rozhodnutí OSSZ Zlín o nepřiznání výplaty nemocenského po uplynutí podpůrčí doby. V této souvislosti žalobce připomněl, že v případě první žádosti o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrčí doby byl následně kontaktován posudkovou lékařkou za účelem upřesnění, na jakých vyšetřeních byl, zda má zprávy od lékařů atd. V případě druhé žádosti o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrčí doby se však nikdo žalobce na nic neptal a bylo mu rovnou zasláno zamítavé rozhodnutí. Dne 6. 12. 2017 žalobce podal proti zamítavému rozhodnutí odvolání. Odvolání bylo následně rozhodnutím žalované ze dne 7. 2. 2018 zamítnuto.
11. Rozhodnutí o odvolání žalobce především vytýká, že se zde nikde nedočetl o tom, kdo mu zaplatí 2 měsíce pracovní neschopnosti. Bylo zde sice uvedeno, že bylo vyžádáno další posouzení zdravotního stavu žalobce, dále že se lékař v Brně ztotožnil s posudkovou lékařkou v Kroměříži, a dále, že žalobci byl udělen invalidní důchod I. stupně. To však žalobce nezajímalo, neboť rozporoval časový meziprostor do doby přiznání invalidního důchodu.
12. Pokud by žalobce požádal o druhé prodloužení podpůrčí doby již v srpnu, pak v tu dobu nemohl tušit, že bude žádat o invalidní důchod, který mu byl nakonec přiznán až dne 8. 11. 2017 zpětně s datem vzniku invalidity od 11. 9. 2017. Poslední uvedené datum totiž připadlo na zásadní vyšetření v Brně, na jehož podkladě byl žalobci invalidní důchod I. stupně přiznán. Do 13. 9. 2017 měl žalobce prodlouženou neschopenku a zřejmě si ji měl sám od 14. 9. 2017 ukončit, neboť jeho praktická lékařka uváděla, že mu neschopenka běží normálně dál. Projednání první žádosti o prodloužení podpůrčí doby trvalo asi 2 měsíce a výsledné rozhodnutí bylo žalobci doručeno cca 1 měsíc po uplynutí podpůrčí doby. I z tohoto důvodu žalobce vyčkával a slepě věřil lékařům. Pokud by v srpnu 2017 podal druhou žádost o prodloužení neschopenky, pak by bylo nejisté, jak by

posudková lékařka MUDr. J. ve věci rozhodla a zda by to rovněž trvalo 1 – 2 měsíce. Ve věci by však nebylo rozhodnuto do 13. 9. 2017, neboť by posudková lékařka čekala na výsledky z vyšetření ze dne 11. 9. 2017, které se k jejím rukám dostaly až dne 5. 10. 2017 (viz výše). Za této situace měl žalobce zřejmě dovodit, že měl jít běžně pracovat v takovém pracovním nasazení, jaké měl ještě před pracovní neschopností, tedy na stavbách, ve výškách, v zimě, v chladu, s taháním těžkých břemen apod. Žalobce totiž do 8. 11. 2017 (přiznání invalidního důchodu) nevěděl, že takové práce nemůže dělat, a že mu v uvedený den byl schválen invalidní důchod.

13. Aktuálně se žalobci jedná o proplacení 2 měsíců pracovní neschopnosti, což činí asi 40 000 Kč. Po ukončení pracovní neschopnosti se musel žalobce evidovat na úřadu práce, protože nebylo možné ze dne na den najít práci vzhledem ke zdravotním omezením. Na úřadu práce byla žalobci vypočtena podpora v nezaměstnanosti ve výši 4 050 Kč, a to z hospodářského výsledku, neboť žalobce byl nemocen více než 12 měsíců. Vedle toho manželka pobírá rodičovský příspěvek a mají 2 malé děti. Vzhledem k tomu, že žalobce tvoří s manželkou a dvěma dětmi čtyřčlennou rodinu, pro kterou představuje nevyplacení neschopenky za 2 měsíce dost finančně zničující záležitost. Posudková lékařka navrhla datum vzniku invalidity žalobce od 11. 9. 2017 (o přiznání této invalidity se žalobce dozvěděl až dne 8. 11. 2017), pročez neschopenka byla žalobci ukončena dne 12. 11. 2017. Vzhledem k předmětné prodlevě by žalobce uvítal doplacení neschopenky a přiznání invalidního důchodu až po jejím skončení.
14. S ohledem na výše uvedené žalobce soudu navrhl, aby zrušil napadené rozhodnutí žalované, jakož i rozhodnutí OSSZ, a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované k žalobě

15. Žalovaná ve svém písemném vyjádření k žalobě zopakovala své dosavadní závěry uvedené v napadeném rozhodnutí a poukázala na § 66 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb., podle něhož lékař orgánu nemocenského pojištění posuzuje práce neschopného pojištěnce, zda lze očekávat, že tento pojištěnec po uplynutí podpůrní doby nabude v krátké době pracovní schopnost (§ 27 cit. zákona), a to i k jiné než dosavadní pojištěné činnosti. V případě žalobce bylo právě zjištěno, že nejde o pojištěnce, u něhož by bylo možné ve smyslu § 27 a § 66 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb. očekávat, že v krátké době po uplynutí podpůrní doby by nabyl pracovní schopnost, a to i k jiné než dosavadní pojištěné činnosti. Zdravotní stav pojištěnce odůvodnil předpoklad opětovného nabytí pracovní schopnosti nejpozději dnem uplynutí podpůrní doby. Na základě uvedeného OSSZ Zlín nevyhověla žádosti žalobce a rozhodla o nepřiznání výplaty nemocenského po uplynutí podpůrní doby dnem 13. 9. 2017 ode dne 14. 9. 2017. Rovněž žalovaný neshledal žádné vady a v odvolacím řízení zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvostupňové správní rozhodnutí.
16. S ohledem na výše uvedené žalovaný soudu navrhl, aby žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Posouzení věci krajským soudem

17. Soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalované, jakož i předcházející rozhodnutí prvostupňového

správního orgánu, včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.

18. Soud nejprve ověřil skutková zjištění a závěry správních orgánů ze správního spisu. Tyto jejich zjištění, hodnocení a závěry plně odpovídají popisu v čl. I. tohoto rozsudku. Pro stručnost soud odkazuje na tuto pasáž rozsudku (ohledně skutkových zjištění) a na tomto místě již nebude uvedené závěry opakovat.
19. Podstatou věci je přezkum rozhodnutí žalované ve věci nepřiznání výplaty nemocenského po uplynutí podpůrní doby (podpůrní doba u žalobce uplynula dnem 13. 9. 2017). Jak prvostupňové, tak i druhostupňové správní rozhodnutí bylo závislé na posouzení pracovních schopností žalobce, v dané době vedeného jako dočasně práce neschopného.
20. Nemocenské je peněžitou dávkou poskytovanou v rámci systému nemocenského pojištění s cílem nahradit započitatelný příjem pojištěnce, jenž byl uznán dočasně práce neschopným. Obligatornost poskytování této dávky je omezena tzv. podpůrní dobou, což je doba, po kterou má být dávka vyplácena, a která v případě nemocenského začíná 15. kalendářním dnem trvání dočasné pracovní neschopnosti a končí dnem, jímž končí dočasná pracovní neschopnost, pokud nárok na nemocenské trvá až do tohoto dne; takto časově vymezená podpůrní doba však trvá nejdéle 380 kalendářních dnů ode dne vzniku dočasné pracovní neschopnosti (nestanoví-li zákon jinak); dále viz § 26 zákona č. 187/2006 Sb.
21. Po uplynutí uvedené maximální možné podpůrní doby přestává být nárok na nemocenské obligatorní, ale jedná se již o nárok fakultativní, neboť daná dávka je vyplácena pouze na základě individuálního správního aktu – rozhodnutí vydávaného na žádost pojištěnce. Jde tak o nenárokové plnění, které je omezeno jen na určitou dobu uvedenou v rozhodnutí a vychází z vyjádření posudkového lékaře orgánu nemocenského pojištění při současném splnění podmínky uvedené v § 27 zákona č. 187/2006 Sb. Podmínkou podle posledně citovaného ustanovení je to, že lze očekávat, že pojištěnec v krátké době, nejdéle však v době 350 kalendářních dnů od uplynutí podpůrní doby stanovené podle § 26 cit. zákona, nabude pracovní schopnost, a to i k jiné než dosavadní pojištěné činnosti; takto lze postupovat i opakovaně, přičemž při jednotlivém prodloužení z výplaty nemocenského nesmí být doba tohoto prodloužení delší než 3 měsíce. Současně platí, že nemocenské lze podle věty první citovaného ustanovení vyplácet celkem nejdéle po dobu 350 kalendářních dnů od uplynutí podpůrní doby stanovené podle § 26 citovaného zákona.
22. Z citovaného ustanovení zákona o nemocenském pojištění je zřejmá závislost rozhodnutí o výplatě nemocenského po uplynutí podpůrní doby na posouzení dočasné pracovní schopnosti pojištěnce a jeho pracovní schopnosti po uplynutí podpůrní doby. Toto posouzení je součástí posouzení zdravotního stavu pojištěnce ve smyslu § 53 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb., což je otázkou odbornou – medicínskou a rozhodující správní orgány ani správní soud si o ní nemůže učinit úsudek sám. Je nezbytné tedy vycházet z posouzení zdravotního stavu provedeného lékařem orgánu nemocenského pojištění. Tak tomu bylo i v nyní posuzovaném případě.

23. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobci se stal úraz – zlomenina kotníku dne 28. 6. 2016, pročež jeho dočasná pracovní neschopnost začala dnem 29. 6. 2016. Žalobce podstoupil dlouhodobé léčení, přičemž využíval nároku na nemocenské. Podpůrčí doba u nemocenského mu končila dnem 13. 7. 2017 (ve smyslu § 26 zákona č. 187/2006 Sb.) a žalobce o tom byl předem uvědomen. V souladu s § 27 zákona č. 187/2006 Sb. podal žalobce dne 15. 6. 2017 žádost o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrčí doby ve smyslu § 27 citovaného zákona. Na základě podané žádosti byl posouzen posudkovou lékařkou OSSZ Kroměříž dne 7. 8. 2017 jeho zdravotní stav a posudkem bylo uzavřeno, že z důvodu poúrazové diagnózy a neurologického onemocnění pokračuje jeho pracovní neschopnost, přičemž bylo doporučováno prodloužení pobírání nemocenských dávek o 2 měsíce do 13. 9. 2017. Nebude-li žalobce práce schopen ke dni 13. 9. 2017 z neurologického či neurochirurgického hlediska, pak se měl dostavit k LPK dne 13. 9. 2017 k dalšímu řešení. O uvedených závěrech byl informován žalobce i jeho praktický lékař telefonicky. Ze záznamu o jednání za účelem posouzení zdravotního stavu žalobce před LPK OSSZ Kroměříž dále vyplynulo, že toto posouzení dne 7. 8. 2017 proběhlo v nepřítomnosti žalobce. Výsledkem uvedeného posouzení pak bylo pokračování pracovní neschopnosti žalobce na základě prodloužení nemocenských dávek od 14. 7. do 13. 9. 2017 pro neurologickou diagnózu, přičemž žalobce byl posouzen jako pojištěnec, u něhož lze očekávat ve smyslu § 27 a § 66 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb., že v krátké době po uplynutí podpůrčí doby nabude pracovní schopnost, a to i k jiné než dosavadní pojištěné činnosti. Zjištěný zdravotní stav žalobce odůvodňoval předpoklad opětovného nabytí pracovní schopnosti ode dne 14. 9. 2017. Na základě těchto závěrů tedy bylo rozhodnuto o výplatě nemocenského po uplynutí podpůrčí doby, a to v rozsahu od 14. 7. 2017 do 13. 9. 2017 včetně.
24. Z výše popsaných skutkových zjištění, tak jak byla obsažena ve správním spise, je evidentní, že žalobci muselo být zřejmé, že výplata nemocenského po uplynutí podpůrčí doby u něj směřuje ke svému konci právě ke dni 13. 9. 2017. Rozhodnutí o výplatě nemocenského po uplynutí podpůrčí doby, tedy od 14. 7. do 13. 9. 2017, mu sice bylo doručeno podle jeho slov až dne 8. 8. 2017, avšak i přesto měl žalobce dostatek času pro řešení eventuálně dalšího prodloužení výplaty tohoto nemocenského (tedy od 14. 9. 2017) anebo hledání si práce. Zákon totiž připouští opakované podání žádosti o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrčí doby, neboť doba prodloužení takovéto výplaty nemocenského nesmí být delší než 3 měsíce (§ 27 zákona č. 187/2006 Sb.), současně však na takové prodloužení výplaty nemocenského po uplynutí podpůrčí doby není obligatorní právní nárok, jak plyne z recentní judikatury správních soudů, a případné prodloužení výplaty tohoto nemocenského závisí na posouzení zdravotního stavu žadatele posudkovým lékařem. Pro podání žádosti o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrčí doby (§ 27 zákon ač. 187/2006 Sb.) stanoví zákon o nemocenském pojištění časovou podmínku spočívající v tom, že žádost lze podat nejpozději do 3 měsíců ode dne, kterým podpůrčí doba uplynula. Pokud však jde o podání takové opakované žádosti, pak ze zákona již takové omezení nevyplývá. Nicméně případné nesplnění časové podmínky pro podání této opakované žádosti nebylo žalobci správními orgány vytýkáno a současně nebylo ani důvodem pro zamítnutí této žádosti. Vzhledem k poukazu žalobce na to, že podle svého přesvědčení splnil lhůtu k podání této opakované žádosti ve smyslu § 145 odst. 3 zákona č. 187/2006 Sb., žalovaný přisvědčil této argumentaci žalobce a i při opakované žádosti vycházel z § 145 odst. 3 zákona č. 187/2006 Sb. s tím, že žalobce také v tomto

případě splnil podmínku 3 měsíců pro podání žádosti, když druhou žádost v pořadí podal dne 21. 11. 2017 a prvostupňový správní orgán o ní rozhodl dne 30. 11. 2017 (žádost zamítl). Druhostupňový správní orgán následně potvrdil prvostupňové správní rozhodnutí a odvolání žalobce zamítl.

25. Ze správního spisu krajský soud dále zjistil, že posudková lékařka OSSZ Kroměříž při jedné z návštěv žalobci doporučila, vzhledem k jeho nepříznivému zdravotnímu stavu, aby požádal o invalidní důchod. Žádost o přiznání invalidního důchodu žalobce uplatnil dne 9. 10. 2017. Na základě této žádosti byl žalobce pozván dne 8. 11. 2017 k LPK OSSZ Kroměříž za účelem posouzení jeho zdravotního stavu. Tentýž den byl posouzen zdravotní stav žalobce a vypracován posuzující lékařkou MUDr. L. J. posudek o invaliditě. Výsledkem tohoto posouzení byl závěr, že žalobce je invalidní z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, přičemž se jedná o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., neboť jeho pracovní schopnost poklesla o 35 %. Datum vzniku invalidity byl ustanoven ke dni 11. 9. 2017, a to v souvislosti s konečným neurochirurgickým vyšetřením žalobce dne 11. 9. 2017 ve Fakultní nemocnici u svaté Anny v Brně, které poskytlo posudkově rozhodné skutečnosti pro uznání invalidity. Uvedený stav byl vyhodnocen jako trvalý (trvalá platnost posudku) s tím, že žalobce po vzniku invalidity I. stupně je schopen vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položka 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Pokles pracovní schopnosti o 35 % byl hodnocen vzhledem k těžké dělnické profesi (montážník) ve středním pásmu procentuálního rozmezí. Indikační komise na základě provedené magnetické rezonance žalobci nedoporučila dne 18. 9. 2017 operativní řešení mozku ani páteře, přitom funkční postižení bylo hodnoceno vzhledem k nálezům na páteři jako lehkého až středního stupně s doporučením chránit se procházením, průvanu, manipulace s těžkými břemeny a používání dlouhodobých strnulých poloh. Pokud jde o poúrazovou diagnózu – zlomenina zevního kotníku PDK ze dne 29. 6. 2016, pak zde byl funkční nález dobrý, bez závažnějšího posudkového dopadu. V tomto ohledu byla doporučena plná a neomezená zátěž.
26. Ze správního spisu dále vyplynulo, že teprve dne 21. 11. 2017 OSSZ Zlín obdržela opakovanou žádost žalobce o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrčí doby, tj. ode dne 14. 9. 2017 (podpůrčí doba uplynula dnem 13. 9. 2017). Žádost byla následně postoupena na OSSZ Kroměříž. Na základě takto podané opakované žádosti o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrčí doby byl znovu posouzen zdravotní stav žalobce posudkovou lékařkou OSSZ Kroměříž a dne 22. 11. 2017 byl vypracován posudek o zdravotním stavu žalobce. Z jeho posudkového zhodnocení vyplynulo, že zdravotní stav žalobce již byl posuzován ve dvou předchozích řízeních, a to dne 7. 8. 2017 z důvodu prodloužení nemocenských dávek v důsledku došetřování dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (na základě tohoto posouzení byly nemocenské dávky prodlouženy od 14. 7. do 13. 9. 2017), a dále dne 8. 11. 2017, kdy již byl dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce došetřen a žalobce byl v tomto řízení na základě žádosti o přiznání invalidity (po předchozí konzultaci LPK) uznán invalidním v I. stupni s datem vzniku invalidity 11. 9. 2017. V den řízení o invaliditě žalobce dosud nebyla ukončena jeho pracovní neschopnost, přestože o jejím ukončení dnem 13. 9. 2017 byl informován praktický lékař i

sám žalobce. Praktický lékař žalobce ukončil pracovní neschopnost až k datu 12. 11. 2017. Teprve po několika dnech od uznání invalidity žalobce požádal o opětovné prodloužení podpůrcí doby v nemoci, a to zpětně od 14. 9. do 12. 11. 2017. K tomu předložil neurologické vyšetření ze dne 5. 10. 2017, které již bylo doloženo ve zdravotní dokumentaci k jednání o invaliditě žalobce, pročež žádný nový nález k uvedenému nepředložil. Za této situace nebyl shledán medicínský důvod k dalšímu prodloužení podpůrcí doby, když stav žalobce byl řešen invaliditou I. stupně se zpětným datem vzniku v návaznosti na skončení výplaty nemocenských dávek (k 14. 9. 2017). Vedle uvedeného posudkového zhodnocení byl v posudku shrnut také zdravotní stav žalobce na podkladě rozhodných podkladů o jeho zdravotním stavu. Následně byl také učiněn posudkový závěr, podle něhož v případě žalobce nejde o pojištěnce, u něhož lze očekávat ve smyslu § 27 a § 66 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb., že v krátké době po uplynutí podpůrcí doby nabude pracovní schopnost, a to k jiné než dosavadní pojištěné činnosti. Zdravotní stav žalobce odůvodňoval předpoklad opětovného nabytí pracovní schopnosti nejpozději dnem uplynutí podpůrcí doby. Na podkladě uvedeného posudku rozhodl prvostupňový správní orgán dne 30. 11. 2017 tak, že se výplata nemocenského po uplynutí podpůrcí doby ode dne 14. 9. 2017 nepřiznává. Jelikož žalobce podal proti uvedenému prvostupňovému správnímu rozhodnutí odvolání, byl jeho zdravotní stav i závěry prvostupňového správního orgánu přezkoumány ještě v odvolacím řízení.

27. V rámci odvolacího řízení byl žalobcův zdravotní stav znovu posouzen a dne 18. 1. 2018 byl o jeho zdravotním stavu vypracován posudek posudkovým lékařem LPS ČSSZ Brno. Uvedený posudek je rovněž založen ve správním spise. V tomto posudku dospěl posudkový lékař k podobným závěrům, které byly již uvedeny v posudku ze dne 22. 11. 2017 v rámci prvostupňového správního řízení. Pokud jde o nové nálezy z rehabilitace, pak k tomu posudkový lékař v předmětném posudku sdělil, že nepřináší žádné nové skutečnosti ohledně zdravotního stavu žalobce a potvrzují jen předchozí neurologická vyšetření a chronicitu stavu. Žalobce již byl uznán invalidním v I. stupni invalidity s datem vzniku již od 11. 9. 2017 tak, aby byla dána návaznost na ukončenou výplatu nemocenského, přičemž nebyl shledán medicínský důvod k delšímu prodloužení nemocenských dávek, než do 13. 9. 2017 včetně. Obdobně u dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce již bylo uvažováno v posudku z oddělení LPS OSSZ Kroměříž ze dne 7. 8. 2017. Pokud jde o dlouhodobou pracovní neschopnost, pak ta již byla ukončena praktickým lékařem a žalobcova pracovní schopnost byla obnovena. Posudkový lékař v tomto posudku uzavřel, že dle § 27 a § 66 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb. neshledal žalobce pojištěncem, u něhož lze očekávat, že v krátké době po uplynutí podpůrcí doby nabude pracovní schopnost, a to i k jiné než dosavadní pojištěné činnosti. Zdravotní stav žalobce odůvodňoval předpoklad opětovného nabytí pracovní schopnosti nejpozději dnem uplynutím podpůrcí doby (14. 9. 2017).
28. Ve shodě s žalovaným lze k výše uvedenému souhrnu skutkových zjištění ze správního spisu uvést, že nemocenské poskytované po uplynutí podpůrcí doby je dávkou, na kterou nevzniká nárok přímo ze zákona, nýbrž jde o fakultativní dávku nemocenského pojištění, o které rozhoduje příslušná okresní správa sociálního zabezpečení, a to na podkladě zpracovaného posudku o zdravotním stavu pojištěnce lékařskou posudkovou službou OSSZ. V této souvislosti musí krajský soud uvést, že žalobce nic konkrétního nenamítal proti posudkům o jeho zdravotním stavu, konkrétně neuváděl, že posudkoví lékaři

opomněli některé potíže posoudit či některé lékařské zprávy vzít na vědomí. Spíše jen zmínil, že svoji neuroložku MUDr. Ž. navštívil až dne 5. 10. 2017 a poté v průběhu října 2017 ještě navštěvoval rehabilitaci v kroměřížské nemocnici, včetně vyšetření u primáře rehabilitace MUDr. V. M. Pokud by tímto žalobce chtěl ve své podstatě uplatnit námitku, že jeho léčba ještě nebyla u konce, pak takovou argumentaci lze zcela odmítnout právě odkazem na obsah posudků o zdravotním stavu žalobce ze dne 7. 8. 2017, 8. 11. 2017, 22. 11. 2017 a 18. 1. 2018 (založeny ve správním spise).

29. Z uvedených posudků totiž vyplývá, že nejprve z důvodu neurologického onemocnění bylo doporučeno pokračování pracovní neschopnosti, resp. prodloužení nemocenských dávek o 2 měsíce do 13. 9. 2017 s tím, že pokud žalobce nebude práce schopen 13. 9. právě z neurologického či neurologického hlediska, dostaví se k LPK dne 13. 9. 2017 k dalšímu řešení (posudek ze dne 7. 8. 2017). Již z posledně citovaného posudku bylo tedy patrné, že je třeba vyčkat ustálení či konečného posouzení neurologického onemocnění žalobce, když toto se nejspíše předpokládalo do 13. 9. 2017. Žalobce v mezidobí absolvoval neurochirurgické vyšetření ve Fakultní nemocnici u svaté Anny v Brně (dne 11. 9. 2017), a toto vyšetření potvrdilo posudkově rozhodné skutečnosti pro uznání invalidity žalobce, přičemž bylo zjištěno, že jde o trvalý stav (viz posudek o invaliditě ze dne 8. 11. 2017). Přičemž ani následná indikační komise dne 18. 9. 2017 žalobci nedoporučila z neurologického či neurochirurgického hlediska operativní řešení mozku či páteře. Funkční postižení bylo vzhledem k nálezům na páteři označeno jako lehkého až středního stupně. Naopak pouřazová diagnóza – zlomenina zevního kotníku byla v uvedeném posudku zhodnocena tak, že již nemá závažnější posudkový dopad, došlo ke zhojení a byla doporučena plná a neomezená zátěž. Z uvedených zjištění a závěrů vycházel i posudek třetí v pořadí ze dne 22. 11. 2017 (na základě nyní přezkoumávané opětovné žádosti žalobce o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrní doby), v němž bylo mj. také zmíněno, že zdravotní stav žalobce již byl projednán na OSSZ Kroměříž ve dvou předchozích řízeních, a to dne 7. 8. 2017 a dne 8. 11. 2017. V řízení, v němž byl podán posudek dne 7. 8. 2017, došlo k prodloužení doby poskytování nemocenských dávek od 14. 7. do 13. 9. 2017, a to v důsledku došetřování dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce. Zdravotní stav žalobce tedy nebyl stabilizován a nebyl konečným způsobem zjištěn či došetřen. Naopak v dalším řízení, v němž byl podán posudek o zdravotním stavu žalobce dne 8. 11. 2017, již byl dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce došetřen, přičemž v tomto řízení byl žalobce dokonce uznán invalidním pro I. stupeň invalidity s datem vzniku invalidity 11. 9. 2017. Uvedené datum bylo osvědčeno nejen ve vztahu k neurochirurgickému vyšetření žalobce v nemocnici, jež potvrdilo rozhodné skutečnosti pro uznání invalidity žalobce, ale současně bylo navázáno na dosavadní výplatu nemocenského, když nebyl shledán medicínský důvod k opakovanému delšímu prodloužení nemocenských dávek než do 13. 9. 2017 (včetně), jak bylo původně stanoveno posudkem ze dne 7. 8. 2017. Pokud jde o předkládaný nález z neurologického vyšetření ze dne 5. 10. 2017, pak ten již byl doložen ve zdravotní dokumentaci k jednání o invaliditě žalobce. A pokud jde o nálezy z rehabilitace, pak k tomu posudkový lékař v posudku ze dne 18. 1. 2018 uvedl, že tato vyšetření z rehabilitace nepřinesla žádné nové skutečnosti ohledně zdravotního stavu žalobce, nýbrž potvrdila předchozí neurologická vyšetření a chronicitu stavu. Z výše provedeného shrnutí závěrů jednotlivých posudků lze tedy jednoznačně dovodit, z jakého důvodu bylo vyhověno první žádosti žalobce o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrní doby, a také proč již nebylo vyhověno opakované

žádosti žalobce o tuto výplatu nemocenského po uplynutí podpůrné doby. Posledně uvedené žádosti žalobce, která je nyní předmětem soudního přezkumu, již nebylo vyhověno právě proto, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce byl došetřen, stabilizován a mohl být dokonce vyhodnocen tak, že žalobce byl uznán invalidním v I. stupni invalidity. Nutno také doplnit, že jiné okolnosti žalobce v žalobě ohledně posouzení jeho zdravotního stavu již nenamítal, pouze se dotazoval, kdo mu uhradí závěrečné 2 měsíce pracovní neschopnosti, kdy byl doma (od 14. 9. 2017 do 12. 11. 2017).

30. K posledně uvedené námitce krajský soud ze správního spisu zjistil, že posudková lékařka MUDr. L. J. opakovaně ve svých posudcích (ze dne 7. 8. 2017 a 22. 11. 2017) zmínila, že den 13. 7. 2017 byl posledním dnem výplaty řádných nemocenských dávek, přičemž z důvodu nutného došetření a neurologického onemocnění bude pokračováno v pracovní neschopnosti žalobce, resp. doporučuje prodloužení nemocenských dávek o 2 měsíce do 13. 9. 2017. O tomto byl podle posudkové lékařky informován praktický lékař i žalobce. V posudku ze dne 22. 11. 2017 bylo k tomu stejnou posudkovou lékařkou jako výtku ještě doplněno, že pracovní neschopnost žalobce ukončil praktický lékař až k datu 12. 11. 2017. Následně, po uznání invalidity, požádal žalobce opakovaně o prodloužení podpůrné doby v nemoci, a to zpětně na období od 14. 9. do 12. 11. 2017. Z uvedeného lze tedy podle soudu dovodit, že od počátku posudkové lékařské směřovali pouze k datu 13. 9. 2017, tedy nejzazšímu datum, do kdy měla probíhat výplata nemocenského po uplynutí podpůrné doby. Podle textu posudků či posudkového zhodnocení byly o uvedeném termínu informováni jak praktický lékař, tak žalobce. Bylo tedy počítáno s tím, že nejpozději k datu 13. 9. 2017 bude zdravotní stav žalobce stabilizovaný a došetřený, což se také stalo. Posléze již žalobce neměl být příjemcem nemocenských dávek, nýbrž invalidního důchodu.
31. Pokud jde o dotazy žalobce na to, jak měla být situace řešena, pak krajský soud poukazuje na § 75a zákona č. 187/2006 Sb., z jehož odst. 1 vyplývá, že nejpozději do 30 dnů před uplynutím podpůrné doby zhodnotí ošetřující lékař spolu s lékařem orgánu nemocenského pojištění zdravotní stav a dosavadní průběh dočasné pracovní neschopnosti pojištěnce za účelem zjištění, zda a) lze očekávat, že pojištěnec před uplynutím podpůrné doby nabude pracovní schopnost, b) existují zdravotní důvody pro předpoklad, že pojištěnec nabude pracovní schopnost v krátké době po uplynutí podpůrné doby, nebo c) je zdravotní stav pojištěnce dlouhodobě nepříznivý podle zákona o důchodovém pojištění. Podle § 75a odst. 2 citovaného zákona seznámí s výsledkem zhodnocení podle odst. 1 ošetřující lékař pojištěnce a v návaznosti na výsledek tohoto zhodnocení ho současně informuje o možnostech dalšího postupu.
32. Z dikce posledně uvedeného ustanovení tedy do jisté míry vyplývá možný postup, který měli jednotliví aktéři v posuzovaném případě zvolit.
33. Z písemného pojetí žaloby v samotném závěru není zcela zřejmé, zda žalobce hodlal rozporovat datum vzniku invalidity 11. 9. 2017. Pokud by tak skutečně chtěl učinit, je třeba to učinit v jiném řízení před správním orgánem, neboť toto aktuálně není předmětem tohoto soudního přezkumu.

34. Ve shodě se závěry správních orgánů (na podkladě posudků o zdravotním stavu žalobce) krajský soud uvádí, že u žalobce bylo možné očekávat ve smyslu § 27 a § 66 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb., že v krátké době po uplynutí podpůrní doby nabude pracovní schopnost, a to i k jiné než dosavadní pojištěné činnosti. Zdravotní stav žalobce odůvodňoval předpoklad opětovného nabytí pracovní schopnosti nejpozději dnem uplynutí podpůrní doby. Opětovná žádost žalobce o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrní doby tak byla po právu zamítnuta.

V. Závěr a náklady řízení

35. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
36. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. července 2020

JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. Z.

